

Kroniek van het Faber-orgel

- 1645-51 Bouw van een geheel nieuw orgel door Theodorus Faber. Orgelbalkon en borstwering door kistemaker Derck Abrahams; lofwerk van Johan Ellerkamp.
 1653-1726 Renovaties door Hendrick Huisz, Arp Schnitger en Matthias Amoor.
 1740-1821 Onderhoud door Albertus Anthoni Hinsz en de familie Freytag.
 1834 Renovatie door Herman Eberhard Freytag (o.a. vervanging geciseleerde frontpijpen, nieuwe windlade in het RP met vol octaaf en enkele nieuwe registers).
 1880-81 Ombouw door Jan Doornbos (o.a.. ombouw bovensleepwindladen HW en Ped tot gewone sleepladen met omvang C-c3. Dispositiewijziging. Nieuwe magazijnbalg i.p.v. de 3 oude spaanbalgen.
 1933 Fatale ombouw door M. Spiering (Dordrecht) en H. Thijs. Frontpijpen vervangen door dito van zink. Binnenpijpwerk deels vervangen door nieuw materiaal. Vrij pedaal slechts aangehangen gemaakt.
 1966 Orgelkas na kerkrestauratie gerepareerd en naar gevonden kleurresten opnieuw beschilderd (orgelluiken) en verguld. Alleen het RP voorlopig bespeelbaar gemaakt door de fa. Fama & Raadgever (Utrecht).
 1978-79 Grotendeels reconstructie naar de oude toestand door Bernhardt Edskes (Wohlen-Zwitserland, ontwerp) en Sebastiaan Blank (Herwijnen, uitvoering).

MANUAAL	RUGPOSITIEF	PEDAAL
Prestant 8 voet	Prestant 4 voet	Bardon 16 voet
Holpijpe 8 v	Quintadena 8 v	Dooff 8 v
Octave 4 v	Fluite 4 v	Bas Bazuin 16 v
Quinte Fluite 3 v	Super Octave 2 v	
Octave 2 v	Geemshoorn 2 v	Tramlant (hele werk)
Sufflet 1 v	Sesquialter 2 chorich	Tramlant (RP)
Mixtuer 4-6 chorich	Vox Humana 8 v	Omlopende steerens
Cimbel 2 ch		Nachtegall
Trompett 8 v		Schuifkoppel HW-RP
		Vaste pedaalkoppel

Ventyl (afsluiter) Manuael

Ventyl Rug-positijff

Windvoorziening : drie spaanbalgen

Winddruk : 72 mm

Toonhoogte : halve toon boven normaal

Stemming : ¼ komma middentoon zonder aanpassingen

De middentoonstemming heeft als belangrijkste karakteristiek, dat d.m.v. zweingsloos ('rein') gestemde tertsen een grote mate van harmonie en rust in de klank wordt verkregen. De zuivere grote drieklank (de 'Trias Harmonica') gold als het aardse symbool van de 'Mikrokosmos', de aardse verklanking van de hemelse muziek, zoals die in de 'Harmonie der Sferen', de buitenaardse 'Makrokosmos', zou klinken: zuiver, harmonieus en perfect. Opvallende kenmerken van deze stemming zijn verder, dat de halve toonsafstanden binnen het octaaf niet aan elkaar gelijk zijn en dat alleen in toonsoorten met niet meer dan 3 kruisen en 2 mollen kan worden gespeeld. Daarnaast is er de beperking van de zg. 'wolfsquint' gis-dis, die onbruikbaar vals is. Toentertijd werden aan deze fenomenen de betekenis van de aardse gebrokenheid toegekend.

